

Първи стъпки в **ХРИСТИЯНСКОТО** **УЧЕНИЧЕСТВО**

интерактивно изучаване на Библията

Национална кампания за
четене на Библията

A Gateway to World Missions
churchstarts.com

Съдържание

Уроци преди кръщението		
Първа стъпка	<i>Как да стана ученик на Исус Христос</i>	1
	<i>Как да се спасим</i>	
Втора стъпка	<i>Да се доверя на Господа</i>	7
	<i>Сигурността на спасението</i>	
Трета стъпка	<i>Да изявя вярата си</i>	11
	<i>Лично свидетелство и кръщение</i>	
Четвърта стъпка	<i>Да стана част от Божието семейство</i>	15
	<i>Членство в църква</i>	
Уроци след кръщението		
Пета стъпка	<i>Да се покорявам на Бога</i>	19
	<i>Покорство и прощение на греховете</i>	
Шеста стъпка	<i>Да изграждам приятелството си с Бога</i>	23
	<i>Четене на Библията и молитва</i>	
Седма стъпка	<i>Да използвам духовните си дарби</i>	27
	<i>Дарбите и личното служение</i>	
Осма стъпка	<i>Да бъде успешен служител</i>	31
	<i>Управление на финансите</i>	

Национална кампания за четене на Библията

Church Starts International

P.O. Box 177

Henrietta, TX 76365

billdavis@churchstarts.com

www.churchstarts.com

Bulgarian Revised Protestant Bible
© 1871, 1924, 1938, 2000 Bulgarian Bible Society

© 1999, 2003 Ted Lindwall

Сега аз съм ученик на Исус Христос

Да започнем оттук...

Исус заповяда на църквата си: "Идете и правете ученици... Кръщавате и ги учите на всичко, което съм ви заповядал" (Матей 28:19-20). Църквата може да поучава само онези, които искат да бъдат поучавани и да станат ученици. Всеки трябва сам да реши дали наистина ще следва Исус Христос и ще бъде истински ученик, или ще остане безразличен и ще потърси отново светските пътища. Решенията, които взимате сега, вероятно ще определят дали ще живеете останалата част от живота си в радост от победата в Господа, или ще заживеете с мисълта за провала си, сринати от грозна егоцентричност. Тази книжка ви предлага една възможност да започнете добър живот като последовател на Христос и като Негов верен и радостен ученик.

Всеки нов християнин има нужда да бъде поучаван. За съжаление мнозина, които са вярващи от години, твърдят, че не е имало кой да ги изгражда лично. Изучаването на тези страници с други вярващи ще бъде обаче за вас началото на ученичеството ви, което ще ви бъде от изключителна помощ. Ще се учите и ще служите като ученик на Исус Христос през целия си живот оттук нататък.

Можете да се включите и в други форми на **Full Circle Discipleship** за изграждане на вашия характер на ученик:

лични или семейни изучавания, предложени от Националната кампания за четене на Библията, седмични изучавания в приятелски кръгове, лично развиване като член на ROCK и записване в Библейския институт на църквата.

Друг начин също е да се включите в неделното училище. Когато започваме да се учим, добре е да помним, че малцина са онези християни, които израстват в ученичеството си отвъд редовното посещение на църква и включване в някакво служение на църквата или на мисията на църквата си.

Трябва сега да вземете решение да бъдете активен ученик на Исус Христос. Когато завършите това изучаване, трябва вече да вървите по пътя на победоносното ученичество в познаване и служение на Исус Христос, вашия Господ.

Един съвет към мъдрите: В страниците, които следват, ще цитираме важни библейски стихове. Ще споменаваме различни библейски книги, глави и стихове. Това е необходимо за подобен вид изучаване, но винаги може да бъде опасно, понеже стиховете могат да са неправилно тълкувани, ако се извадят от контекста си. Затова насърчаваме всеки читател след часовете да прочита внимателно всеки стих, заедно с контекста преди и след него. По този начин не само ще се предпазите от опасността да бъдете заблудени, но и ще започнете да разбирате текстовете по-добре. Освен това ще си преговаряте наученото в час и ще свиквате с Библията.

1. Първа стъпка

Как да стана ученик на Исус Христос

Можете да бъдете ученици на Исус Христос само ако Го срещнете и познаете лично. Не е достатъчно човек да е "добър" или дори да ходи на църква редовно. Мнозина "добри" хора, мнозина, които посещават църквите редовно не познават Бога и не са спасени от Исус Христос. Затова трябва да започнем с това, което казва Библията за децата на Бога, избавени от Исус Христос от греховете си.

Как да се спася и да съм сигурен, че съм спасен?

Какво прави Бог, за да ни спаси? Много хора работят усърдно, за да бъдат приети от Бога. Ходят всеки ден в църквата; дават на църквата и на бедните; покоряват се на правилата, които са чули; и изпълняват много други неща. Те вярват, че заради тези им добри дела Бог е длъжен да ги приеме. Библията обаче ни казва изключително ясно, че ние никога не можем да спасим себе си само Бог е способен да ни спаси. Библията ни обяснява какво Бог е направил за нас и как можем да приемем благодатта на спасението.

Ефесяни 2:8-9. "Защото по благодат сме спасени, чрез вяра и това не е от вас самите, а е дар от Бога не чрез дела, за да не се похвали никой."

1. Този стих казва, че се спасяваме по следните начини:

- Чрез божията благодат
- Не като живеем съвършен живот.
- Дар е от Бога.
- Не като се кръстим.
- Чрез вярата ни в Божия дар.
- Не като станем членове на най-правилната църква.

2. Защо не можем да се спасим чрез добрите си дела?

- Понеже трябва да даваме на Бога и парични дарения.
- За да не се хвалим, че сме постигнали спасението си сами.

3. Кое е онова нещо, чрез което единствено можем да се спасим?

- Можем да се спасим само чрез вяра.
- Можем да се спасим, ако никога не грешим.
- Можем да се спасим, ако принадлежим към правилната църква.

Този стих повдига няколко въпроса у нас: Защо въобще трябва да се спасяваме? Защо да не мога да се спася чрез добри дела? Каква вяра трябва да имам, за да се спася? Защо спасението трябва да бъде дар от Бога на онези, които вярват?

Защо трябва да се спасяваме: Много хора вярват, че нямат нужда от спасение, понеже се считат за "добри" хора, със сигурност по-добри от други. Това е просто една форма на човешка гордост и показва колко малко знаят за абсолютната святост на Бога. Библията го казва ясно: всички сме грешни в святите очи на Бога.

Римляни 3:23. "...всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога."

4. Според този стих:

- Всеки е грешник. < Никой няма праведността, която Бог изисква.
- Малцина са спасени, понеже са по-добри от другите.

Римляни 6:23: "...заплатата за греха е смърт, а Божият дар е вечен живот в Христос Исус, нашия Господ."

5. Тук Библията ни учи, че:

- Ние заслужаваме смърт (вечно отделяне от Бога) като заплащане за греховете ни.
- Сега трябва да живеем без грях, за да бъдем опростени.
- Не става чрез нашите дела. Бог ни дава вечния живот даром.
- Вечният живот може да бъде получен единствено чрез Исус Христос.

Библията ни учи, че Бог приема в Своето Царство единствено праведните и само те ще прекарат вечността с Него. Но ако всички сме грешни, откъде да вземем тази праведност, която ще ни избави от греховете ни?

Римляни 3:21-22а. "...а сега и независимо от закона се яви Божията правда, за която свидетелстват законът и пророците, а именно Божията правда, чрез вяра в Исус Христос, за всички (и на всички), които вярват."

Понеже всички са грешни, Бог трябваше да осигури правда, която да не зависи от това, дали ще спазим закона, или дали ще се покорим на правилата на религията.

6. Ап. Павел обяснява, че тази праведност е достъпна за нас по следните начини:

- Дадена ни е от самия Бог. < Получаваме я чрез вяра в Христос.
- Получават я само онези, които са без грях.
- Получават я онези, които вярват в Христос като Спасител.

Римляни 3:22-25а. "...защото няма разлика. Понеже всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога, а с Неговата благодост се оправдават даром чрез изкуплението, което е в Христос Исус, Когото Бог постави за умилостивление чрез Неговата кръв, посредством вяра."

7. Колко хора са съгрешили според Библията и колко не успяват да постигнат стандарта, който Бог справедливо очаква? _____

8. Ние сме оправдани пред Бога:

- понеже Бог ни го е дал като чиста благодат, без да го заслужаваме сами.
- като цена за нашите жертви и живот без грях.
- само чрез жертвата на Исус Христос за нашите грехове.
- защото вярваме в силата на кръвта на Христос да прощава грехове.

Какво трябва да направим, за ни спаси Бог? Само Бог може да ни спаси от греховете ни, но какво трябва ние да направим, за да имаме спасение? Стиховете, които вече разгледахме, показват ясно едно че единственото, което можем да направим е да повярваме в Исус Христос и да Го приемем за наш Господ и Спасител и да вярваме, че жертвата на Неговата кръв единствено може да ни избави от греховете ни. Това означава, че не бива да търсим други средства, защото да уповаваме на собствените си религиозни дела би означавало, че не вярваме докрай в силата на Христос да ни спаси.

Често обаче се поставя следния въпрос: Как трябва да вярвам в Исус, за да бъда спасен? Библията казва: **"Ти вярваш, че има само един Бог. Добре правиш! И бесовете вярват и треперят"** (Яков 2:19). Мнозина искрено вярват, че има Бог, но по никакъв начин не показват, че принадлежат на този Бог, и че са спасени от Него.

Апостолите ясно изясняват каква вяра трябва да имаме, за да се спасим. Петър казва: **"Бог по този начин изпълни това, което беше предизвестил чрез устата на всички пророци, че Неговият Помазаник ще пострада. Затова, покайте се и се обърнете, за да се заличат греховете ви"** (Деяния 3:18-19а).

9. Тук Петър казва, че:

- Христовата смърт за нашите грехове е предсказана от пророците.
- ние трябва да отговорим, като се покаем и се обърнем към Бога.
- всичко, което е необходимо, е да вярваме, че Бог съществува.

Демоните вярват и треперят, но не се покаяват и не се обръщат към Бога. Това е достатъчно ясно, но все пак остава въпроса какво означава да се покаеш. Да се покае човек означава да се обърне на 180 от егоцентричността и непокорството си и да се покори и да служи на Христос. Един от знаците на покаянието е кръщението. Само Христос спасява кръщението не може да постигне това, но то е начален знак от страна на вярващия, показващ искреноста на неговата вяра в Христос неговият Господ.

В същата проповед Петър казва: **"Покайте се и всеки от вас нека се кръсти в името на Исус Христос за прощение на греховете ви; и ще приеме този дар, Святия Дух"** (Деяния 2:38).

10. Петър казва на слушателите си:

- да се обърнат от старите си начини на живот.
- да изявят своето покаяние, като се кръстят публично.
- да вдигнат ръцете си, за да покажат, че вярват в Исус Христос.
- че Бог ще даде Святия Си Дух на всички, които искрено се обърнат от греховете си.

По-късно ще разберем повече за силата на Святия Дух да ни променя и да ни дава сила да живеем богоугоден живот. За да влезе в нас Духа и да ни даде силата да живеем различно, ние трябва да се покаем и да предадем живота си на Бога, като признаем, че Исус Христос сега е наш Господ.

Как ще се промени живота ни, когато е воден от Исус? Апостол Павел ни изброява неща, които трябва да оставим, и неща, които трябва да приемем със силата на Святия Дух, който идва при всички, които искрено са се покаяли:

Да оставим: "Сега отхвърлете всичко това: гняв, ярост, злоба, хулене, срамно говорене с устата си" (Колосяни 3:8).

Да приемем: Като Божии избрани, свети и възлюбени, облечете се с милосърдие, благодат, смирение, кротост, дълготърпение” (Колосяни 3:12).

Личната Ви духовна оценка

Отбележете искрено валидните за вас твърдения:

- Знам, че съм грешник и че никога не бих могъл да бъда приет от Бога чрез собствените си сили.
- Знам, че Бог даде своя единороден Син, за да умре за моите грехове.
- Знам, че мога да се спася само чрез покаяние и доверяване на Христос.
- Покаявам се от грешния си живот и предавам себе си на Бога, като приемам
- Неговата прошка и Святия Му Дух и доверявам спасението си на Христос.
- Знам, че Бог ми е простил и ми е дал вечен живот.
- Искам в началото на новия си живот с Бога да бъда кръстен като знак на моята вяра в Христос.

В другите библейски изучавания по-нататък ще говорим как можем да сме сигурни, че сме спасени. Ще има също и по-обстойни обяснения за целта и благословенията на кръщението. Никой няма да ви насилва да вземате решение, което не сте готови или не искате. Бог приема само онези, които доброволно идват при Него.

2. Втора стъпка

Да се доверя на Господа

Когато се обърнем от грешните си пътища и се доверим напълно на Господа, ние се спасяваме. Спасителната вяра не е нещо, което човек има единствено в началото на християнския си живот. Тя е трайната вяра на всички спасени. Светът, плътта и дяволът ще ви нашепват, че не можете напълно да се доверите на Бога за спасението си, че трябва да се опитвате да добавите и несигурни неща като добри дела, религиозни деяния или собствената вяроност. Тези неща обаче няма да бъдат свършени в нас до Деня на Исус Христос, когато Той ще ни преобрази според Своя образ. Единствено вярата в Христос ще ни спаси и ще ни дава сигурност в спасението ни.

Защо можем да се доверим напълно единствено на Господа за спасението си? Библията е пълна с обещания, които ни уверяват в тази истина. Ето две от тях: ***“Който вярва в Сина, има вечен живот; а който Го отхвърли, няма да види Бога, понеже Божият гняв ще бъде върху него”*** (Йоан 3:36).

1. Библията казва тук, че всеки, който повярва в Исус:
 - може някой ден да има вечен живот, ако е бил достатъчно верен и добър.
 - вече има вечен живот.
 - може да получи вечен живот, когато умре.
2. Кои са онези, които няма да видят вечния живот, поради Божия гняв? _____

Йоан 5:24. ***“Истина ви казвам, който чуе думите ми и повярва в Онзи, който ме е пратил, има вечен живот и няма да бъде осъден; той вече е преминал от смърт в живот.”***

3. Каква е, според думите на Исус, истината за онези, които чуват думите Му и повярват в обещанието на Онзи, който Го е пратил?
 - Че може някой ден да получат вечен живот, ако са били достатъчно верни.
 - Че може и да не бъдат осъдени.
 - Че имат сега вечен живот.
 - Че няма да бъдат осъдени.
 - Че вече са преминали от смърт в живот.

Много хора признават, че единствено Бог има правото да ни осинови и да ни направи Свои деца. Как обаче можем да постигнем това?

„При своите дойде, но те не Го приеха. И на всички, които Го приеха, на онези, които повярваха в Името Му, даде правото да се нарекат Божи деца” (Йоан 1:11-12).

В изпълнение на Своите обещания, Бог изпрати Спасител на Своя избран народ, Израил.

4. Как реагираха израилтяните на Исус?

5. На кого даде Бог даром правото да се нарекат Негови деца?

- На онези, които най-малко са съгрешили.
- На онези, които заслужават да станат Божи деца.
- На онези, които се кръстиха.
- На онези, които повярваха в името на Исус Христос.
- На онези, които приеха Исус в сърцата си и в живота си.
- На евреите.

6. Имаш ли вечен живот сега? Ако да защо; ако не защо?

Какво се случва с теб, когато се довериш на Господа? Бог прави чудни неща с човек, когато той реши да му се довери. Открий сам за себе си какви са те: ***“И вие, като чухте Словото на истината, благовестието на нашето спасение, и като повярвахте в Христос, бяхте запечатани с обещания Свят Дух, който е залог за нашето наследство, докато бъде изкупено притежанието на Бога, за да бъдете за похвала на Неговата слава”*** (Ефесяни 1:13-14).

7. Тези думи от Господа ни казват, че със спасените се случват три неща. Те са:

- Те чуват словото на истината, благата вест как да се спасят.
- Те вярват в благата вест, като се доверяват на Христос.
- Те започват да получават видения и да говорят на езици.
- Те биват запечатани чрез Светия Дух като Божие притежание.

8. Каква е гаранцията, че ще получим обещаното ни наследство?

1 Йоан 5:4-5. "Всичко, което е родено от Бога, побеждава света; и тази победа, която е победила света, е спечелила нашата вяра. И кой побеждава света, ако не е този, който вярва, че Исус е Божият Син?"

9. Каква е силата, която побеждава света и неговите усилия да ни откъсне от Бога?

- Нашето посвещение да не предадем Бога.
- Нашата вяра в силата на Бога да ни спаси.

10. Кой побеждава света? Само онзи, който:

- никога не греши.
- винаги изпълнява обещанията си пред Господа.
- се доверява на Исус като Син на Бога.

11. Мнения: Каква вяра е необходима, за да се случи това в живота ни?

- Човек трябва единствено да вярва в учението, че Исус е Син на Бога.
- Човек вярва, че Исус е Син на Бога, и Му доверява напълно спасението си.

Новите вярващи, както и старите, знаят, че няма да могат да устоят на всички изпитания, пред които бъдат изправени. Каква надежда имат за живота си? Бог дава едно специално обещание на децата си: **"Никакво изпитание не ви е постигнало, освен това, което може да носи човек; но верен е Бог, който няма да ви остави да бъдете изпитани повече, отколкото ви е силата, а заедно с изпитанието ще даде и изходен път, така че да можете да го издържите"** (1 Коринтяни 10:13).

12. Според този стих, имали ли сте трудности, които никой друг не е виждал?

- Да
- Не

13. Какво прави Бог, за да ни даде възможност да се справяме с изкушенията в живота ни?

- Самият Той ни пази, да не бъдем изкушавани повече, отколкото можем да понесем.
- Пази ни от изкушения.
- Дава ни начини да бягаме от изкушенията.

14. Защо християните се поддават на изкушенията, макар и Бог да им помага?

Различни мнения:

- Те мислят, че да се поддадат на изкушението е по-добро за тях от покорството на Бога.
- Не могат да осъзнаят колко болка и вреда това зло ще им донесе.
- Обвиняват Бога или обстоятелствата за изкушенията, които се изправят пред тях.
- Обвиняват Бога, че са "твърде слаби", за да противостоят.
- Не успяват да избягат от изкушението и се поддават на силата му.

Покорството на Бога не означава просто бягство от изкушенията. То е нещо много повече да ПРАВИМ всичко, което Той иска в живота ни. Следващата стъпка в ученичеството ще ни помогне да разберем каква е Божията воля за живота ни и как да я изпълним успешно.

3. Трета стъпка

Да изявя вярата си

Исус каза: **“Всеки, който изповяда Мен пред човеците, ще го изповядам и аз пред Моя Отец, Който е на небесата” (Матей 10:32)**. Когато посветим живота си на Христос, естествено е да искаме да кажем на всички, да “изповядаме” отношенията си с Него пред другите. Можем да правим това по много начини. Например чрез очевидните промени, които Бог прави в живота ни. Ние открито заявяваме, че принадлежим на Христос и демонстрираме своето заявление, че Христос е нашият Господ, като се кръщаваме.

Библията неговориза “тайни християни”, понеже е невъзможно истински вярващ да пази в тайна своите преживявания с Исус Христос. Една от най-интересните истории в Библията е за човека, който бе обсебен от множество демони, но бе освободен от Исус Христос. Той помоли Исус да се присъедини към групата апостоли, която следваше Христос навсякъде, където отидеше. Ето отговора на Исус: **“Иди си у дома при своите и им кажи какво е направил Господ за теб и как се смили над теб. Тогава човекът тръгна и започна да разгласява в Десетоградие какви неща направи с него Исус. И всички се чудеха” (Марк 5:19-20)**.

1. Какво ни казва Библията за тази случка?

- Според Исус най-важното нещо бе човекът да отиде у дома и да разкаже на семейството си за силата на Христос, действаща в живота му.
- Човекът се страхуваше да разкаже на хората какво му се бе случило.
- Човекът разказа какво му бе сторил Исус не само на семейството си, но и на хората в десетте съседни градчета, наречени “Десетоградие”.
- Хората не се интересуваха какво им говори човека.

2. Мнения: Защо всеки християнин е ново създание?

- Всичките му грехове са простени.
- Дадено му е правото да бъде син или дъщеря на Бога.
- Внезапно е станал различен на височина и на телго.
- Има вечен живот и мир с Бога.
- Светият Дух обитава в него.
- Има нов смисъл на живота.
- Съдбата му е поставена в нова перспектива за вечността: в рай, вместо в ада.

3. Хората обикновено се впечатляват най-много от:

- Промените, които могат да видят в нашия живот.
- Доводите, които можем да им извадим за промяната.

4. Какви промени е направил Исус в твоя живот, за които можеш да разкажеш на ругите?

На кого можеш да разкажеш тези неща?

Всеки новоповярвал християнин е променен от Бога. Когато следваме Бога, тази промяна продължава непрестанно. Дори характерът и външният ни вид започват малко по малко да се променят. Това е видно дори от онези, които се противопоставят на вашата вяра. Когато Петър и Йоан бяха арестувани, те бяха изправени пред юдейските управници, които бяха осъдили Исус на смърт. Само няколко дни по-рано Петър се бе отречъл от Исус, но чуите думите му и как говори пред своите врагове за спасителната сила на Христос: **“Чрез никой друг няма спасение, защото няма под небето друго име, дадено на човеците,**

чрез което трябва да се спасим. А те, като гледаха дързостта на Петър и Йоан, и вече бяха забелязали, че са неуги и обикновени хора, се чудеха и познаха, че са били с Исус” (Деяния 4:12-13).

5. Какво беше свидетелството, което Петър даде за Исус Христос?

6. Какво забелязаха враговете за Петър и Йоан?

- Че двамата очевидно са висшисти.
- Че имат голям кураж, за да говорят така.
- Че са били с Исус.

Свидетелството на християнското кръщение. Днес има много различни схващания за кръщението. В продължение на векове бебета са били кръщавани с идеята, че това ще ги спаси от първородния грях. За 1000 години много църкви са заменили формата на кръщение от потапяне на поръсване. Не бива безцелно да спорим с онези, които вярват и практикуват това, но е необходимо да знаем какво казва Библията за кръщението и какво трябва да направим. Преди всичко, християнското кръщение е начин да засвидетелстваме, че вече принадлежим на Исус.

Последните думи на Исус към църквата бяха: **“Идете и правете ученици от всички народи, като ги кръщавате в името на Отца и Сина, и Светия Дух, като ги учите да слушат какво съм ви заповядал”** (Матей 28:19-20а).

7. Направете внимателен анализ на тази заповед и определете какво казва:

- Християните трябва да отидат по целия свят и да правят ученици сред всички народи.
- Християните трябва да чакат светът да дойде при тях, за да му изявят благовестието.
- Кръщението е резултат от свидетелството пред хората за Исус.
- Църквата има отговорност да кръщава всички, които са приели Христос за свой Господ.
- Църквата трябва да поставя всякакви препятствия пред кръщението.
- След кръщението новите вярващи трябва да бъдат научени как да следват всичко, което Исус е заповядал.
- След кръщението няма нужда да поучаваме хората повече.
- Бебетата се учат по-добре и затова трябва да бъдат кръщавани.

Какви са изискванията за кръщението и как трябва да бъде изпълнявано то? В книгата Деяния на апостолите има много примери за това. Един от тях е за дякон Филип, който среща човек на един пустинен път и му казва вестта за Спасителя Христос. Тогава човекът задава един важен въпрос: **“Като вървяха по пътя, стигнаха до вода и евнухът каза: ‘Ето вода; какво ми пречи да се кръстя?’ И Филип каза: ‘Ако вярваш с цялото си сърце, можеш.’ А той отговори: ‘Вярвам, че Исус Христос е Божият Син.’ Тогава заповяда да се спре колесницата и двамата Филип и евнухът влязоха във водата и той го кръсти”** (Деяния 8:36-38).

8. Какво ни казва този пасаж за кръщението?

- Единственото изискване, което Филип каза за кръщението, е човек да Вярва в Исус Христос с цялото си сърце.
- Филип каза, че човекът трябва да се докаже, преди да го кръсти.
- Човекът имаше много съмнения за благовестието.
- Човекът лично изяви вярата си в Исус Христос.
- Филип взе малко вода от едно шише и го поръси.
- Филип и човекът влязоха във водата и Филип потопи човека.

Пояснение: Библейските изследователи от всички църкви признават, че кръщението в Новия Завет в било чрез пълно потапяне във водата. Гръцката дума за “кръщение” (откъдето идва думата “баптист”) означава “потапям”. Новият Завет е бил написан първоначално на гръцки и “кръщение” в началото от всички е било разбирано като “потапяне”. Около 1000 г. сл. Хр.

Папата сменя формата на кръщението от потапяне на поръсване. Гръцката и руската православни църкви не променят формата си и продължават да кръщават чрез потапяне. И те обаче, както и Римокатолическата църква, и някои други църкви, кръщават бебета, които не могат да изявят каквато и да е лична вяра за кръщението си.

Лично свидетелство:

Отбележете твърденията, които описват най-добре какво мислите:

- “Кръстен” съм като бебе, според традициите.
- Приел съм лично Христос за мой Господ и Спасител.
- Кръстен съм чрез потапяне като свидетелство за моята лична вяра в Исус Христос.
- Бих искал да изявя вярата си пред всички, като се кръстя, както ме учи Библията.

4. Четвърта стъпка

Да стана част от Божието семейство

Очевидно е, че кръщението на вярващите е било изключително важно във времето на апостолите. Много текстове настояват на твърдението, че спасението е само чрез покаяние и вяра в Господ Исус и следователно кръщението не спасява. Въпреки това обаче всички, които приемаха Христос за свой Господ, бяха незабавно кръщавани и приемани за членове на църквата. Ето един пример: **“С много други думи свидетелстваше и ги увещаваше, като казваше: ‘Избавете се от това извратено поколение.’ И така, тези, които приеха поучението му, се кръстиха. И в същия ден се присъединиха около три хиляди души”** (Деяния 2:40-41).

1. В двата горни стиха виждаме, че:

- Спасителната вяра в Исус Христос включва морално решение да оставим досегашните си зли дела.
- Всички, които приеха Христос, се кръстиха.
- Мнозина от онези, които приеха Христос, се кръстиха.
- Онези, които се кръстиха, станаха членове на църквата.

Тима две неща, които трябва задължително да отбележим, явни и от други библейски текстове.

- 1) Кръщението е моралният знак, с който отбелязваме, че вече принадлежим на Христос, че умираме за стария си живот и сме възкресени за нов живот.
- 2) Не само кръщението, но и църковното членство е нещо напълно нормално за онези, които се спасяват.

“А Господ всеки ден прибавяше към църквата онези, които се спасяваха” (Деяния 2:47).

2. В този текст Библията ни казва:

- Всички, които се спасиха, се присъединиха към църквата.
- Само спасените бяха приети за членове на църквата.
- Само най-добрите от спасилите се станаха членове на църквата.
- Църковното членство е Божията воля за всички, които се спасяват.
- Църковното членство е дадено на онези, които успяват да докажат, че са верни.

3. Вашето мнение: Защо трябва всички, които се спасяват, да бъдат кръщавани и да стават членове на църквата?

- Църквата трябва да се грижи за духовния растеж на всички спасени на слабите и на силните. Ако отхвърли слабите, тя се отказва от отговорността си за тях. Когато човек се спаси, той става част от тялото, което е Църквата.
- Не всички спасени трябва да станат членове на църквата. Някои от тях могат само да я посрамят, ако се провалят по-късно.
- Всеки християнин трябва да бъде част от едно духовно семейство, което да се грижи за него, за да има място, където да расте и да служи.
- Ние се спасяваме по благодат; ставаме членове на Църквата на Христос също по благодат.

Животът за членовете на Църквата. Почти е невъзможно един християнин да расте духовно извън общението на църквата, която бе създадена според новозаветния модел. Църковното членство ви помага не само да растете духовно, но и ви дава възможности да се научите да служите на Господа, заедно с други хора. Истинското църковно членство е нещо много повече от вписване в списъците на църквата. Това означава редовно да се срещате с другите вярващи за поклонение и други срещи и дейности на църквата. Авторът на Посланието до евреите казва: **“Не спирайте да се събирате, както някои правят, но нека се увещаваме един друг толкова повече, колкото виждаме, че Денят приближава”** (Евреи 10:25).

4. Библията тук ни казва:

- Няма значение дали ще се събираме редовно, или не.
- Дори и в новозаветните времена някои имаха лошия навик да не посещават църквата редовно.
- Трябва да се срещаме заедно, за да се насърчаваме, докато очакваме идването на Господа.
- Библията ясно казва, че в църквата има различни видове служители тяхната служба е да ви помагат като член на църквата.

“Той (Исус Христос) даде едни да бъдат апостоли, други пророци, други пък благовестители, а други пък пастири и учители, с цел да се усъвършенстват светиите за делото на служението, за изграждането на Христовото тяло” (Ефесяни 4:11, 12).

5. Този стих ни казва:

- Бог дава на църквата специални видове служения и служители.
- Тяхната цел е да подготвят всички Божии люде за тяхното служение.
- Тези служения трябва да изграждат Христовото тяло - Църквата.
- Трудно е да се каже дали Бог е предвидил служение за всеки от нас.
- Наша отговорност като християни е да вършим своята част от изграждането на църквата.

Новият Завет често говори за това, как членството в църквата ни помага лично и как ние трябва да участваме в живота на църквата. Ето два примера.

“Като Божии избрани, свети и възлюбени, облечете се с милосърдие, благодост, смирение, кротост, дълготърпение. Понасяйте се един друг и един на друг си прощавайте, ако някой има оплакване против някого. Както Господ ви е простил, така прощавайте и вие. А над всичко това се облечете в любовта, която свързва всичко в съвършенството” (Колосяни 3:12-14).

6. Как трябва да бъдем облечени в църквата?

- Мъжете трябва да носят вратовръзки, а жените дълги рокли.
- Каквото и да носим, трябва да “облечем” милосърдие, благодост, смирение и кротост и винаги да бъдем търпеливи.

7. Защо се говори толкова много за прощението в църквата?

- Подобно на всяко друго семейство, не бива да се изненадваме, ако някой каже или направи нещо, с което не всички са съгласни.
- Подобно на семейството, ние прощаваме и забравяме грешките, като искаме и другите да имат същото отношение към нас.
- Любовта един към друг е най-важното нещо, от което имаме нужда в църквата.
- Тъй като всички членове на църквата са свършени, няма нужда от прошка за каквото и да било.

“Нека в сърцата ви царува Христовият мир, за който бяхте и призвани в едно тяло; и бъдете благодарни. Христовото слово да се вселява във вас богато; с пълна мъдрост се учете и се увещавайте с псалми, химни и духовни песни, като пеете на Бога с благодат в сърцата си. И каквото и да вършите, със слово или дело, вършете всичко в името на Господ Исус, като благодарите чрез Него на Бога Отца” (Колосяни 3:15:17).

8. Какво ни казва този пасаж за радостта от Божия мир?

- Като църква, ние трябва да оставим мирът на Христос да царува в нас.
- Имаме правото да говорим каквото искаме в църквата, дори и това да наранява други членове.
- Християнският живот трябва да бъде живот на мир.

9. Какво ни казва Библията, че трябва да вършим в църквата?

- Каквото и да правим, Словото на Бога за Христос трябва да води нашето изучаване, проповядването ни и поклонението ни.
- В църквата трябва да се поучаваме и изграждаме един друг.
- Трябва да пеем с радост и благодарност в сърцата си към Христос.
- Трябва да стоим прави и да пеем с часове като наказание и жертва за греховете ни пред Бога.
- Трябва да правим всичко в името на нашия Спасител и Господ Исус Христос, като благодарим на Бога чрез Исус.
- Трябва да вършим всичко в името на Йехова.

5. Пета стъпка

Да се покорявам на Бога

Преди да познаем Христос, ние по природа бяхме "синове на непокорството", живеехме далеч от Бога и не знаехме волята Му за живота ни. Когато приехме Христос за наш Господ, ние Му обещахме да Го следваме и да Му служим, като започнахме да живеем живот в покорство на Бога. Покаяхме се от грешните си и непокорни пътища и заживяхме живот на благословение.

Заповедта за покорство и обещанията за верните Последната заповед, която Исус даде на своите ученици, бе следната: **"Идете и създавайте ученици от всички народи. Кръщавайте ги в името на Отца и Сина, и Светия Дух, като ги учите да пазят всичко, което съм ви заповядал"** (Матей 28:19-20а).

1. В тази велика заповед или поръчение към своите ученици Исус ни казва:

- Да отидем навсякъде и да говорим на хората за Исус и за Неговото Слово.
- Да кръщаваме онези, които решат да следват Исус.
- Да казваме на онези, които са се кръстили, да живеят както си искат, стига да вярват.
- Да кажем на онези, които са се кръстили, да се покоряват на Исус във всичко, което Той заповяда.

2. Вашето мнение: Защо според вас е важно да се покоряваме на Исус във всичко, което Той заповяда?

Бог избра Исус Навин да извърши едно велико дело, да въведе Израил в Обещаната земя. Той му даде следните насоки, които са полезни за всеки от нас лично: **"Бъди силен и смел, постъпвай внимателно според целия закон, за който слугата Ми Мойсей ти даде заповед. Не се отклонявай от него нито надясно, нито наляво, за да имаш добър успех, където и да идеш"** (Исус Навин 1:7).

3. Отбележете какво заповяда Бог на своя слуга Исус Навин:

- Да бъде силен и храбър, когато следва Бога.
- Да се покорява на закона и на всичко, което Бог бе заповядал на Мойсей и на Божиия народ.
- Да не се притеснява дали следва Бога отблизо.
- Ако следва внимателно Божиите пътища, ще има успех, където и да отиде.

4. Вашето мнение: Доколко покорството на Исус Навин пред Бога имаше нещо общо с големите успехи, които той имаше в живота си?

5. Кой е по-вероятно да се превърне в страхливец?

- Човекът, който живее според собствената си мъдрост и егоистични решения.
- Човекът, който внимателно слуша какво иска Бог от него.

Самият Исус даде едно велико обещание за всички, които Му се покоряват:

"Всеки, който чуе тези мои думи, и ги изпълнява, ще бъде като умния човек, който построи къщата си на канара дъждовете паднаха, ветровете духаха върху нея, но тя не падна, понеже беше здраво основана върху скалата" (Матей 7:24-25).

6. Исус ясно ни казва, че:

- да слушаме Неговите учения и заповеди и да ги спазваме е изключително мъдро.
- истинските християни няма да имат бури в живота си.
- в живота на всеки има бури, включително и при християните.
- човек, който живее според ученията на Исус, няма да падне, когато дойдат бурите.

Опасността от непокорството. Исус продължи със следното предупреждение:

"А всеки, който чуе тези мои думи, и не ги изпълни, ще бъде като глупака, който построи къщата върху пясък. Придойдоха реките, духнаха ветровете и се устремиха върху тази къща. И тя падна и падането и беше голямо" (Матей 7:26-27).

7. Какво казва Исус, че ще се случи на онези, които чуват Неговите заповеди, но избират да живеят според собствените си пътища?

Прощение за непокорството. Знаем, че всички сме били грешници, преди да приемем Христос за наш Господ. Твърде скоро научаваме, че когато изберем да следваме Христос, понякога също се проваляме и грешим, дори и като християни. Може ли Бог да ни прости, ако грешим след спасението си? Апостол Павел казва: **"В Него (Исус) ние имаме изкупление чрез Неговата кръв, прощение за**

нашите прегрешения, според богатствата на Неговата благодат, която Той изля върху нас” (Ефесяни 1:7-8).

8. Ап. Павел всъщност пише следното в посланието до християните в Ефес:

- Исус плати за нашите грехове чрез кръвна жертва, която бе самият Той.
- Християните получават прошка за греховете си чрез Христос.
- Трудно е да получим Божието прощение.
- Бог излива своята благодат върху нас, която включва прощение на всичките ни грехове.

Възможно ли е християните да продължават да грешат, дори и след като познават Христос и как можем да получим пълната прошка на Бога? Апостол Йоан отговаря: **“Ако кажем, че нямаме грях, лъжем себе си и истината не е в нас. Ако признаем греха си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда” (1 Йоаново 1:8-9)**

9. Йоан ясно заявява следното:

- Християните, които твърдят, че не грешат, заблуждават единствено себе си.
- Когато разберем, че грешим, трябва да спрем и да признаем пред Бога своя грях.
- Когато кажем на Бога извършения грях, Той ще ни го прости и ще ни очисти.
- Според Йоан, има много грехове, които Бог не може да прости.

Тцената на непокорството. Някои неправилно мислят: “Ако Бог може и ще ми прости всеки грях, който аз извърша, тогава мога да си греша, колкото си искам, стига да не забравя после да поискам прошка.” Такива хора просто не разбират какво означава да бъде християнин понеже християнин е човек, който се е обърнал от грешните си пътища, за да следва пътя на Исус и да не живее вече за себе си.

Всъщност верните християни, които грешат и след това искрено идват при Бога за прошка, трябва да знаят, че за всеки грях се заплаща опасна цена, макар и Бог да ги прощава. Ап. Павел пише: **“Не се заблуждавайте, Бог не е за подиграване, понеже каквото сее човек, такова и ще пожъне” (Галатяни 6:7).**

10. Вашето мнение: Ако един християнин реши да пие, да пуши или да употребява наркотици, дали Божията прошка ще го предпази от болести, от съсипан живот и дори от ранна смърт?

11. Отбележете начини, по които човек може да сее в живота си и после да жъне ужасни последствия:

- Като пренебрегва взаимоотношенията с други християни и като общува предимно с хора, които не познават Бога.
- Като е несериозен в учението и в работата си.
- Като има различни сексуални “приключения”.
- Като живее егоистично, вместо да се посвети на Бога и да е благословение за другите.
- Като се отнася зле към другите и проявява непростителност.

Време за лична оценка.

Помислете дали има нещо в живота ви, от което Бог да не е доволен. Признайте го на Бога и Го помолете да ви очисти. Започнете още сега да живеете победоносния живот на Божията прошка и чистота.

6. Шеста стъпка

Да изграждам приятелството си с Бога

Отсега нататък начинът, по който ще живеете своя живот ще зависи преди всичко от развиващото се приятелство с Господа. Затова Петър писа: **“Израствайте в благодат и в познанието на нашия Господ и Спасител Исус Христос” (2 Петрово 3:18)**. Сам Исус каза на вярващите: **“Ето аз стоя на вратата и хлопам. Ако някой чуе моя глас и отвори вратата, аз ще вляза и ще вечерям с него и той с мен” (Откровение 3:20)**.

1. От думите на Исус можем да разберем следното:

- През повечето време Исус е далеч от нас.
- Исус винаги е близо до нас и иска да дойде в живота, мислите и действията ни.
- Исус ще влезе в живота ни, независимо дали искаме, или не.
- Исус ще общува с нас, само ако Го поканим.
- Важно е да слушаме Господа, да чуем Неговия глас и да Го поканим да участва в живота ни.
- Исус иска да има близко общение с нас, като че вечеря в дома ни.

Трябва да се запитаме как можем да поканим Исус в ежедневието ни и да се наслаждаваме на общението с Него? Как може това да бъде извършено на практика? Отговорът е, че трябва редовно да общуваме с Него да Го слушаме и да Му говорим.

Как можем да „чуем“ какво ни казва Господ: Понякога Господ ще ни

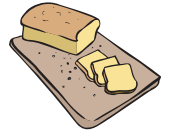
говори и ще изявява Себе си чрез неща, които се случват в живота ни или в живота на хората около нас. Друг път ще ни дава ясно усещане за това, какво иска или не иска Той ще говори директно на духа ни. Ние обаче можем да се заблудим жестоко, ако разчитаме само на своите чувства можем да объркаме Божия дух с други духове. Затова Бог ни е дал своето непогрешимо и вдъхновено Слово Библията.

Бог ни казва отново и отново да Го слушаме и да черпим духовно обновление директно от Божието Слово. Ето отново думите на ап. Павел: **“Пожелавайте като новородени младенци чисто духовно мляко, за да пораснете чрез него към спасение, ако сте опитали, ‘че Господ е благ’” (1 Петрово 2:2)**

2. Тук ни се казва, че:

- Подобно на всяко бебе, което плаче за мляко, ние трябва непрестанно да търсим Божието духовно мляко в Библията.
- Това мляко ще ни помогне да растем духовно.
- Ако сме спасени и сме разбрали, че Бог е добър, нямаме вече нужда от Библията.

Исус отговаря: **“Писано е: ‘Не само с хляб ще живее човек, но с всяко слово, което излиза от Божиите уста’” (Матей 4:4)**.

3. Исус ни казва, че:

- Божието Слово е “хляб”, който ни дава живот и сила.
- Основната ни грижа трябва да бъде за нашите стомаси, да не пропуснем някое ядене.

Това означава, че всеки ден, дори по няколко пъти на ден, ние трябва да отваряме нашите Библии и да четем. Библията е уникална с това, че можеш да откриеш себе си и своите обстоятелства почти във всичко, което четеш от нея. С тези думи Господ ще ти говори за нуждите ти и за конкретната ти ситуация. Това обаче не означава, че просто трябва да отвориш Библията си, да посочиш произволен текст със затворени очи и да четеш!

Важно е да имаме план за систематично четене на Библията. Има много подобни планове, затова е добре да говориш с учителя или с пастора си за това, какъв план използват те. Ето и някои идеи: Започни с Новия Завет, по-специално с Евангелията, като четеш и размишляваш за Исус, за примера, който Той остави, за поученията Му и за любовта, която показа. После можеш да прочетеш някои от по-кратките послания на апостолите като Филипаяни, Колосяни и 1 Петрово. После можеш да размишляваш върху псалмите и да се покланяш на Бога с тях и да откриеш някои практични съвети в Притчи. След това всеки ден чети по малко и от Стария, и от Новия Завет, като започнеш с Битие и Деяния на апостолите. Насрочи си всеки ден определено време, през което да четеш Библията.

Когато Исус Навин започна своето дело, Бог директно му говори как да има успешен живот. Той каза: **“Тази книга на закона да не се отдалечава от устата ти, а да размишляваш върху нея денем и нощем, за да постъпваш внимателно според всичко, което е написано в нея, защото тогава ще сполучиш в пътя си и ще имаш добър успех” (Исус Навин 1:8)**.

4. Какво казва сам Бог за Словото Си?

- Трябва да говорим на другите за него.
- Трябва да размишляваме върху него ден и нощ.
- Независимо дали обръщаме внимание на Божието Слово, или не, ще имаме успех като християни във всичко, което ршим.
- Ако вършим Божието Слово, ще имаме успех и сполука.

Как да говорим с Бога? Ние можем не само да слушаме как Бог ни говори, но можем и открито да говорим с Него. Помнете, че Бог знае всяка ваша мисъл и всяко ваше действие. Затова бъдете открити с Него и говорете редовно с Него. Апостол Павел ни казва, че нашите молитви трябва да са следните: **“Винаги се радвайте; непрестанно се молете; за всичко благодарете, защото това е Божията воля за вас в Христос Исус” (1 Солунци 5:18).**

5. Какво трябва да бъде отношението ни, когато говорим с Бога?

- Имаме причина да бъдем винаги щастливи, когато Бог е на наша страна.
- Трябва редовно да говорим с Бога, понеже Той е най-добрият ни приятел на света.
- Трябва да Му благодарим във всички обстоятелства, понеже знаем, че Той ще ни избави.
- Няма значение за Бога дали се молим, или не.

Исус се молеше често и наистина ефективно. Затова Неговите ученици поискаха да ги научи как да се молят. Той им даде модел за молитва не нещо, което сякаш да повтарят без да се замислят, а идея за основните елементи, които трябва да присъстват и в нашите молитви.

Матей 6:9-13. “Ето как трябва да се молите: ‘Отче наш, който си на небесата, да се свети името Твое; да дойде Царството Твое; да бъде волята твоя, както на небето, така и на земята. Да ни днес ежедневния ни хляб. Прости ни дълговете, както и ние простихме на нашите длъжници. И не ни въвеждай в изкушение, но ни избави от лукавия.’”

6. Какви идеи откриваме в тази молитва?

- Трябва да говорим на Бога като на наш баща.
- Трябва да започваме веднага да излагаме исканията си.
- Трябва да осъзнаем силата на молитвата, както и славата и святостта на Бога.
- Трябва да Го помолим да ръководи всичко в живота ни и да владее нашите сърца.

- Трябва да се молим всичко да става според волята Му.
- Не бива да искаме материални неща като храна, облекло или подслон.
- Трябва да Го молим да ни прости.
- Трябва и ние да прощаваме на онези, които са ни засегнали.
- Трябва да Го молим да ни пази от изкушенията на дявола.

В този модел Исус ни казва, че Бог ще ни прощава със същата „мярка“, с която и ние сме „мерили“, когато сме прощавали на онези, които са съгрешили против нас. Това е условие за една успешна молитва. Друго условие е Бог да ни очисти от греха, който пречи на нашите взаимоотношения с Него. Бог говори на непокорния народ на Израил, като казва: **“Ето, ръката на Господа не се е скъсила, за да не може да спаси; нито ухото Му е затъпяло, за да не може да чува. Но вашите беззакония са ви отлъчили от вашия Бог и вашите грехове са скрили лицето Му от вас и Той не иска да чува” (Исая 59:1-2).**

7. Какво е посланието на Бога към грешните хора?

- Божията ръка винаги е силна и може да спасява.
- Хората никога не бива да мислят, че Бог е престанал да чува.
- Грехът в живота на хората е безразличен на Бога.
- Грехът в живота на хората кара Бог да обърне лицето си от тях и дори да не чува молитвите им.

Какво трябва да правим всеки ден по отношение на греховете си? Йоан ни казва: **“Ако признаем греховете си, Той е верен и праведен да ни прости и да ни очисти от всяка неправда” (1 Йоан 1:9).**

8. Какво трябва да направим, според Йоан, за да бъдат простени греховете ни и духовното ни състояние да бъде такова, че Бог да чува и да отговаря на молитвите ни?

Завършваме с великото обещание на Исус по отношение на молитвата: **“Досега нищо не сте искали в Мое име; искайте и ще получите, за да бъде радостта ви пълна” (Йоан 16:24).**

7. Седма стъпка

Да използвам духовните си дарби

Когато си се спасил, Господ е извършил много неща в живота ти. Това включва прощение на всички грехове, живот в теб и запечатване със Светия Дух, което ти е дало правото да бъдеш част от вечното наследство на Исус, както и много други неща. Бог иска всяко Негово дете да бъде част от духовното семейство на църквата, затова Той ти е посочил църква, към която да се присъединиш. Това е така от самото начало: **“И Господ всеки ден прибавяше към техния брой онези, които се спасяваха” (Деяния 2:47б)**. Днес също е така!

Дарове, които получаваме от Светия Дух: Когато се спасяваме и присъединяваме към дадена църква, и когато Светият Дух заживява в нас, Той ни дава специални дарби, които да използваме в църквата. Това са способности, чиято цел е да изграждат духовното семейство. В същото време Той дава други дарби на другите членове на църквата, които да помагат на нас. Ап. Павел ясно обяснява това: **“Както имаме много части в едно тяло, но не всичките части имат същата служба, така и ние, мнозината, сме едно тяло в Христос и всеки от нас сме части един на друг” (Римляни 12:4-5)**.

1. Поговорете за това как човешкото тяло може да се сравни с църквата?

2. Вашето мнение: Защо различните части на човешкото тяло са различни? В какъв смисъл всички те “принадлежат” на другите части на същото тяло?

Ап. Павел продължава, като казва, че ние сме важни “части” на църквата и как можем и трябва да работим заедно. **“Имаме дарби, които се различават според дадената ни благодат” (Римляни 12:бв)**.

3. Какво разбираме за духовните ни дарби?

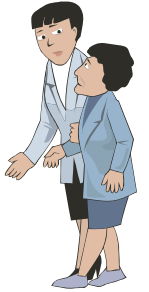
- Хората в църквата се различават в дадените им дарби.
- Дарбите не са нещо заслужено, те са дадени от Бога, според
- Неговата благодат.
- Дарбите могат да бъдат спечелени и се дават на онези, които най-много ги заслужават.

Римляни 12:6б-8. “Ако е пророчество, нека пророкуваме съразмерно с вярата; ако е служене, нека постоянстваме в служенето; ако някой поучава, нека постоянства в поучаването; ако увещава в увещаването; който раздава да раздава щедро; който управлява да управлява с усърдие; който показва милост да я показва доброволно.”

4. Подчертайте си седемте дарби, изявени в този текст. Кои от тях виждате в членовете на вашата група?

5. Какво казва ап. Павел, че трябва да правим с духовните си дарби?

- Няма значение за Бога дали ще ги използваме, или не.
- Трябва да служим на другите, според дарбата или дарбите, които са ни дадени.
- Трябва да използваме своите дарби максимално добре.

Има няколко пасажа в Новия Завет, които говорят за духовните дарби, дадени на всеки християнин. Споменати са поне 22 различни дарби. Единствено Исус Христос притежава всички тях наведнъж. Всеки християнин има поне една такава дарба, а мнозина имат и повече. Тези дарби се дават от Светия Дух, който обитава във вас и във всеки християнин. Дарбите са нещо различно от талантите, които имаме по рождение, макар че може и да бъдат свързани според употребата им. Например човек може да има таланта да бъде добър говорител. Единствено дарбата на Светия Дух, обаче, може да направи от него “пророк” човек, който проповядва или, казано с други думи, говори от името на Бога.

Апостол Петър се съгласява с ап. Павел по въпроса за духовните дарби. Той пише: **“Според дарбата, която всеки е приел, служете с нея един на друг като добри настойници на многообразната Божия благодат. Ако говори някой, нека говори като такъв, който прогласява Божи слова; ако служи някой, нека служи като такъв, който действа със силата, която Му дава Бог, за да се слави във всичко Бог чрез Исус Христос” (1 Петрово 4:10-11)**.

6. Какво казва Петър за нашите духовни дарби?

- Личното ни служение трябва да бъде основано на духовните дарби, които имаме.
- Духовните ни дарби са ни дадени, за да можем да служим на другите.
- Ние не притежаваме, а само администрираме различните умения, които Бог ни е дал.
- Духовните дарби са си наши, така че можем да ги правим, каквото си поискаме, най-вече за наша лична полза.
- Когато използваме духовните си дарби, трябва да бъдем напълно уверени в силата на Бога.

Как да разберем кои са нашите духовни дарби. Библията не ни казва изрично как да разпознаем духовните си дарби. Те стават очевидни в един момент за нас и за другите, когато растем в познанието на Бога и в служението си. В 1 Коринтяни, глави 12-14, ап. Павел пише много за дарбите и посочва много от тях.

Той изрично набляга в тези глави, че духовните дарби трябва да се използват в служба на другите, както и че някои дарби са по-важни и полезни от други. Най-голямата дарба, пише той в 1 Коринтяни, глава 13, е дарбата на любовта на Христос в нашите сърца.

Ето някои практични съвети за това, как да разпознаем духовните си дарби:

1. Понеже са благословение от Господа, ние почти винаги се радваме, когато използваме духовните си дарби. Например човек, който има дарбата да служи, наистина обича да го прави. Подобни хора са сред първите, които се притичват на помощ със всичко, което могат. Човек, който има дарбата да пророкува (да говори от името на Бога), използва всяка възможност, за да говори. Симон Петър например, който стана велик проповедник, винаги бе сред първите, които надигаха глас в групата на апостолите.
2. Вашите приятели и духовното ви семейство могат да ви помогнат, като ви кажат какви дарби или специални умения са видели в живота ви. Самите вие ще забележите повечето от тях.
3. Можете да опитате различни служения, където има нужда от вашата помощ. Духовните дарби се развиват чрез активната им употреба. Повечето християни например имат дарбата да поучават, ако могат да намерят материали, с които да се подготвят. Колкото повече поучават, толкова по-добри стават в това. Ако опитате да развиете служение, но не се чувствате благословени от него, нито мислите, че сте благословение за другите, намерете нещо друго, в което да бъдете по-полезни. Не приемайте дългосрочни отговорности, в които нито вие, нито другите ще се чувствате благословени и които ще ви донесат само притеснения. По-добре потърсете служения, в които вие можете лично да растете и да чувствате Божиите благословения в живота си.

Наградата за вярното служение. Духовните ви дарби са изключително важни, но не бива да забравяте, че те са само средство, което Бог ви е дал, за да развивате личното си служение. Всеки християнин е "спасен, за да служи" и точно това очаква Господ и от вас. Той ви е изкупил със собствената си кръв и ви е призовал към служение.

Вие сте Го приели драговолно за свой Господ и сега целта на вашия живот е да Му служите по най-добрия начин.

В 25-ата глава на Евангелието от Матей, Исус разказва притча за един господар, който оставил голяма сума пари на трима свои слуги, за да спечелят нещо чрез нея. Двама от слугите били верни, а третият просто скрил парите и ги дал после на господаря си, без да е извлякъл някаква печалба от тях. Нека видим какво казва господарят на един от верните слуги: **"След дълго време дойде господарят на тези слуги и поиска сметка от тях. И когато се приближи, този, който беше получил петте таланта, донесе още пет таланта и каза: 'Господарю, ти ми даде пет таланта; ето, аз спечелих още пет.' Господарят му каза: 'Хубаво, добър и верен слуга! Над малкото си бил верен, над многото ще те поставя. Влез в радостта на господаря си!'"** (Матей 25:19-21).

7. Какво се опитва да каже Исус с тази част от притчата?

- Един ден Господ ще дойде при нас и ще ни иска сметка за това, как сме живели живота си и как сме използвали духовните дарби, които ни е дал.
- На Господ не му пука особено дали сме верни, когато Му служим, или не.
- Господ ще се радва, ако чрез живота си ние сме донесли полза за Него и за Неговото Царство.
- Ако сме верни да използваме добре дарбите, които сме получили, Господ ще ни даде много привилегии във вечността.
- Както ние, така и Господ ще се радваме, когато работим за Него на тази земя.

8. Осма стъпка

Да бъде успешен служител

Мнозина вярват, че Бог има отношение само към вечността и се занимава само с духа на човека и няма нищо общо с финансовото, физическото и материалното ни благосъстояние. С това те правят една огромна грешка Бог иска да ни благославя и да ни използва, както във финансово, физическо и материално, така и в духовно отношение.

Обещаните благословения на Бога: Исус казва: “Аз дойдох, за да има те живот и да го имат изобилно” (Йоан 10:106).

1. Мнения: Какво казва Исус с това обещание?

- Говори за живота във всичките му аспекти.
- Говори само за вечния живот.
- Целта Му е не само да имаме живот в Него, но този живот да бъде пълноценен.

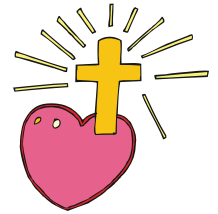
Ап. Павел имаше огромна увереност в желанието и способността на Бога да посреща нуждите на своите люде. Той пише до верните християни във Филипи: **“И моят Бог ще снабди всяка ваша нужда според своето богатство в слава в Исус Христос” (Филипяни 4:9).**

2. Какво ще направи Бог за своите верни люде според думите на ап. Павел?

- Ще посрещне единствено духовните им нужди.
- Ще посрещне всичките им нужди.
- Обещал е не само да посрещне нуждите им, но и да им даде всичко, което поискат.
- Това обещание е основано на Неговите богатства, дадени чрез Исус Христос.

Всичко принадлежи на Бога. Бог е способен да посрещне всяка наша нужда, понеже всичко Му принадлежи. **“Среброто е мое и златото е мое, казва Господ на Силите” (Агей 2:8).**

Това означава също, че Господ притежава всичко, което ние имаме. Той притежава нашите тела, живота ни, семействата ни и собствеността ни. Всичко е Негово, понеже Той създаде света и освен това е собственик по право, като го изкупи на кръста. Ап. Петър пише: **„Знаете, че не с преходни неща сребро или злато сте изкупени от суетния живот, предаден ви от бащите ви, а със скъпоценната кръв на Христос, като на агнец без недостатък и пречист” (1 Петрово 1:18-19).**

Животът в грях, себичност и отделяне от Бога се оказва в крайна сметка празен. Кръвната жертва на Исус ни избави от този живот и ни направи изцяло Негови. Затова и Го наричаме “Господ”, понеже е купил и платил за нас и сега ние сме Негови.

Ап. Павел съща така ясно предава тази идея с думите: **“Защото сте били купени с цена; затова прославете Бога с телата си” (1 Коринтяни 6:20).**

3. Ап. Павел ни казва:

- Ние сме купени, не принадлежим вече на себе си.
- Сме свободни да живеем, както си поискаме.
- Трябва да почитаме Бога с телата си.

4. Мнения: Как можем да почитаме Бога с телата си?

- Като му служим по практични начини.
- Като се пазим от сексуална нечистота.
- Като изкарваме прехраната си и се грижим за семейството, което Бог ни е поверил.
- Като пеем на Бога и Го хвалим с гласовете си.
- Като пием алкохол, пушим и употребяваме наркотици.
- Като се грижим за здравето си по най-добрия възможен начин.

Ти си настойник на Божиите притежания. Ако Бог наистина притежава всичко, тогава е очевидно, че ние нямаме нищо. Какво да кажем тогава за нещата, които сме си мислели, че притежаваме? На много места Библията ни казва, че сме “администратори” или “настойници” на онова, което имаме. Ние сме хората, които отговарят за нещата, които Бог е поверил на наша отговорност. И ап. Павел пише: **“Това, което се изисква от настойниците, е всеки да бъде верен” (1 Коринтяни 4:2).**

5. Мнения: Какво според вас означава да бъдете “настойници” или “отговорници” за нещата, които Бог ни е поверил?

- Ние не притежаваме нищо.
- Ние сме отговорни за това, което правим с тях.
- Можем да правим с тях, каквото си поискаме.
- Трябва да сме верни и да се грижим за тях по начин, който да е угоден на Бога, техния истински собственик.

Да бъдем настойници за Бога е голяма привилегия и благословение. Това означава, че материалният и финансовият ни живот Му принадлежат и когато наистина осъзнаем това, Той ще поеме пълната отговорност за нашето благосъстояние. Бог се грижи добре за всичко, което Му принадлежи. Алтернативата на това е да живеем както преди, да поемем пълната отговорност за нашия живот и да отстраним Бога от живота си. Нормално е да се притесняваме за необходимите неща в живота ни, Исус обаче казва: **“Но търсете първо Божието Царство и Неговата правда и всичко това ще ви се прибави”** (Матей 6:33).

6. Мнения: Мисля, че Исус казва:

- че моята основна грижа е да обичам Бога и да Му служа с цялото си сърце.
- да се грижа по-добре за интересите си, преди да се замисля какво иска Бог.
- че Бог възнагражда онези, чиято основна цел е да Му служат, като им дава нещата, от които имат нужда.

7. Мнения: Как мислите ще снабди Бог вашите нужди?

- Няма да ми се налага да работя никога повече
- Бог ще ми даде успех в работата.
- Бог ще ме води и ще ме благославя, ако живея за Него.

Изпитът и обещанието на десятъка. Лесно е да кажем, че всичко, което имаме, принадлежи на Господа и всичко, което правим е за Него. Това може и да вярно, а може и да не е. Бог ни е дал тест, чрез който да проверим искреността си, който е в същото време и едно велико обещание. Като се започне с Авраам, Божият народ е давал за Него десятък (10%) от прихода си, като знак за искреността в служението си и като набиране на средства за Божието дело на земята. Ето обещанието, което Бог дава на онези, които Му дават пълния си десятък.

“Донесете всички десятъци в съкровищницата, за да има храна в дома ми; и ме опитайте сега за това, казва Господ на Силите, дали няма да ви разкрия небесните отвори, да излея благословение върху вас, така че да не стига място за него” (Малахия 3:10).

8. Мнения: Какво означава този стих за живота ви?

- Само 10% от всичко, което изкарвам, принадлежат на Господа.
- Всичко, което изкарвам, принадлежи на Бога, но трябва да Му давам поне 10% за “хляб в дома Му”.
- Бог е гладен и ние трябва да Го нахраним.
- Божият дом е църквата, където Бог иска да “нахраним” добре всички, които дойдат.
- Божието дело, да посрещаме нуждите на онези, които идват, трябва да бъде финансирано.
- Десятъкът, независимо дали идва от голям или малък приход, е еднакво ценен в очите на Бога.
- Бог обещава всякакви благословения на онези, които имат вярата да дават своя десятък.
- Бог обещава да направи от всеки, който си дава десятъка, милионер.

Завършваме нашето изучаване с един практичен съвет на ап. Павел за това, как да даваме на Бога. Помнете това: **“Който сее оскъдно, оскъдно и ще пожъне; а който сее щедро, щедро и ще пожъне. Всеки да дава според както е решил в сърцето си, без да се скъпи и не от принуждение; защото Бог обича онзи, който дава на драго сърце”** (2 Коринтяни 9:6-7).

Даването ни, подобно и на живота ни, е добър показател за това, доколко наистина считаме Бог за пълен господар на живота ни.

